

la tribuna

Patriotisme desigual?

Afirmaríem que els funcionaris són uns privilegiats davant alguns empleats de banca o professionals liberals?

JUDITH SALAZAR

No fa gaires dies vaig tenir l'oportunitat de llegir l'*Esborrany de projecte de Llei qualificada de regulació del pla de pensions de la Funció Pública*. La limitació d'espai no em permet entrar en l'anàlisi acurada d'una llei que crec que està pensada més per oferir un nou producte financer a bancs/asseguradores que per assolir un sistema de jubilacions sostenible.

Vagi per endavant que em sembla un projecte molt agosarat, tenint en compte que ja hi ha una resolució del Tribunal de Batlles que veu indicis fonamentats d'inconstitucionalitat en la Llei de mesures de contenció de la despesa pública en matèria de personal per entendre que pot vulnerar el principi d'igualtat (art. 6 CA) en no ser, ara per ara, exigida una contribució a les càrregues de l'Estat segons la capacitat econòmica de cadascú de nosaltres (art. 37 CA).

D'entrada, sembla que retallar només les condicions de jubilació dels funcionaris no és gaire igualitari tampoc. I això sense entrar a debatre sobre l'efecte de les polítiques d'austeritat en indica-

EL GOVERN TAMBÉ HA D'ASSUMIR LA SEVA PART DE RESPONSABILITAT I OBSERVAR UN SISTEMA DE TRANSICIÓ

dors com la demanada interna.

La llei ens proposa un canvi en el sistema de prestació per jubilació. Excepte una part del cos de policia que fa que contribueix a la seva jubilació des de l'inici de la seva tasca i dels que, per cert, l'esborrany de llei ni en parla, la resta dels funcionaris tenen un sistema de jubilació de prestació definida (establerta per llei). Ara passaran a tenir-lo de prestació contributiva (hauran de contribuir a la prestació de jubilació amb part del seu salari).

Val a dir que comparteixo, absolutament, el canvi en el sistema de prestació. Crec que és encertat que si s'ha de gaudir d'una prestació, s'hagi de contribuir al seu

sosteniment.

El que passa és que si fins ara no ha estat qüestionat el sistema i la prestació per jubilació es concedia com un avantatge lligat al lloc de treball, no és just que ara qui hagi de suportar el que es podria definir com una mala previsió política siguin només els funcionaris. El just seria que la responsabilitat fos compartida: obligació de tots els funcionaris a contribuir a un fons de jubilació des de ja, però respecte del Govern de les condicions (import, prestacions i anys per causar-les) establertes fins ara, establint-ne de noves a partir de la nova llei, si s'escau. Cal pensar que el pressupost destinat a jubilacions dels

funcionaris per al 2014 està xifrat aproximadament en 4,5 milions d'euros i que si es comença a proveir entre tots es reduirà dràsticament. Em sembla que els funcionaris ja perden llençols de passar de no pagar a fer-ho.

La seguretat jurídica és una garantia constitucional (art. 3.2 CA) i si les condicions han de canviar, fruit de noves necessitats, ja hi estic d'acord. Però el Govern també ha d'assumir la seva part de responsabilitat i observar un sistema de transició real per als qui no han organitzat la seva vida d'una altra forma, pensant que les seves condicions no es podrien esfumar d'un dia a l'altre.

Sé que hi ha qui creu que els

funcionaris són uns privilegiats. Segurament els funcionaris són uns privilegiats si els comparem

ENS HAURÍEM DE PREGUNTAR SI ENS SEMBLA BÉ QUE S'ANUL·LIN LES CONDICIONS PACTADES

amb la gent que té condicions laborals més insegures. Seguint el mateix argument (per a mi erroni), aquestes també podrien considerar-se privilegiades si les comparem amb la gent que està a

l'atur... Les comparatives sempre es poden fer amb múltiples referències. Afirmaríem amb la mateixa contundència que els funcionaris són uns privilegiats davant alguns empleats de banca, professionals liberals o titulars de grans patrimonis (per citar-ne tres exemples)? Crec que és just que cadascú defensi el que li correspon i que això no és un argument per acusar ningú de

NO ES POT PARLAR DE SACRIFICIS PER PART DELS FUNCIONARIS MENTRE CREIX EL PRESSUPOST D'ASSESSORS

manca de responsabilitat.

Els funcionaris tenen els drets que tenen i el que ens hauríem de preguntar no és si ens semblen justos o no comparats amb els propis, sinó si ens sembla bé que unilateralment s'anul·lin les condicions laborals pactades. Què pensaria qualsevol si, d'un dia a l'altre, hagués de treballar quinze anys més per tenir dret a jubilar-se? (Casuística que es dona per a determinats supòsits amb la nova llei). O si es rescindís unilateralment un contracte sense assumir cap mena de responsabilitat per incompliment?

El quid de la qüestió entenc que està en la reflexió respecte del grau de drets a què estem disposats a renunciar en pro d'un *sacrifici*, en termes del nostre cap de Govern, que em sembla que no s'exigeix de forma igualitària.

I és que no es pot parlar de sacrificis a fer per part, en aquest cas, dels funcionaris quan augmenten exponencialment els pressupostos en assessors de Govern o quan es perdonen 20 milions en un any a la banca, encara que sigui per error (en forma d'esmena legislativa, tot sigui dit).

Si hi ha *errors* que es corregeixin de forma immediata i, posats a demanar, que es depurin responsabilitats. Si parlem de sacrificis, a sacrificar-se tots!

O és que n'hi ha que han de ser més patriotes que d'altres?